

Krigen mellem to brødre!

Det har været svært for mig at få tilstrækkelige informationer omkring konflikten mellem Israel og Gaza, de sidste tre uger. Jeg har søgt på internettet, jeg har læst aviser og set en masse udsendelser i fjernsynet. Jeg har set børn der bæres livløse til en allerede overfyldt ambulance af skræmte fædre, kvinder der græder, vrede mænd, der brænder Israel-flag af, som en nyttesløs handling mod de tanks, bulldozere og fly, Israel har opstillet udenfor Gaza. Situationen er håbløs. Jeg ved godt at Israel siger, at de forsvare sig mod rakatangreb fra Gaza, og at palæstinenserne forsvare sig mod Israel, som den undertrykkende magt.. men hvad skal jeg tro. Hvem kastede den første sten?

Jeg har søgt et fornuftigt svar på de mange ”hvorfors” i konflikten mellem israelere og palæstinensere – men jo mere jeg søger, des mere kan jeg ikke forstå den. Jeg forstår ikke hvorfor det palæstinensiske folk har valgt Hamas til at være deres politiske frontparti, når Hamas jo tydeligvis har ”Israels udslættelse” på deres politiske dagsorden? Jeg forstår ikke at Israel fortsat reagerer så voldsomt mod palæstinenserne i Gaza, når dødstallet stiger med dræbte børn og kvinder. Er de ikke mennesker?

Men få ting kan jeg henholdsvis reagere imod, og forsvare. Krigen har nu, ved den formodede våbenstilstand (d. 19. jan 2009), taget næsten 1500 menneskeliv – flest palæstinensere. Jeg tænker på tallet igen – ettusindeogfemtihundreder mennesker – medierne siger endda, at det mest er kvinder og børn, familier der er døde, hele familier! Det er forfærdeligt, siger jeg, og synes at vi skal gøre noget! Men realiteterne møder mig, og jeg går videre i listen af nyheder.. krigen er på den ene side forfærdelig, men samtidig er den 4000 kilometer væk. Det er nemt at sidde i min varme lejlighed i Århus og sige; ”Nej, sikke noget!!”

Men jeg er der. Jeg har mødt den messianske jøde Gabi Goldstein, nu indkaldt til IDF. Jeg kender ham, har spist med ham, delt historier sammen, blevet venner gennem vores tro på Jesus. Nu kæmper han på den israelske side. Måske er han bange? Samtidig ved jeg at der er mange kristne i Gaza – læser om dem på Jews for Jesus’ og Bibelselskabernes hjemmesider. De kristne i Gaza er bange og de frygter for deres familiemedlemmers liv. Jeg har mødt mange af disse kristne gennem Musalaha og ved at de ønsker fred for Israel og Palæstina. Midlet til fred, er for dem kærlighed.

Den israelske hær ønsker at skabe stabilitet i Israel, ved at sikre området Gaza. For at kunne skabe denne ”fred for Israel”, så fjerner IDF (Israel Defense Forces) de fjendtlige Hamas-grupper og våbenlagre, ved brug af magtanvendelse. De ønsker at skabe fred. Midlet er vold.

Hamas – den politisk-ekstremistiske gruppe i Gaza og Vestbredden, lovede det palæstinensiske folk fred. Folket gav gruppen deres støtte og håbede derfor at freden blev virkeliggjort. Hamas vil fred – men midlet er vold.

Jeg ønsker at krigen mellem Hamas og Israel virkelig snart må være ovre. Jeg ønsker at de vise og respekterede forældre og ældste blandt familierne i Gaza, må tale sandhed og alvor til deres unge vrede sønner; at de skal glemme vreden!

Jeg ønsker at israelere må se på dem selv, og forstå, at de ikke får deres fred gennem voldsom magtanvendelse. Jeg ønsker at de politiske israelske nøglefigurer må finde ind til samvittigheden – gøre det rigtige!

Jeg ønsker at Gud må ramme Israel og Hamas med sandhed og kærlighed. En utopisk drøm – men jeg tror på, at Gud kan gøre det.

Israelsmissionens Unge tager afstand fra den netop forestående konflikt mellem Israel og Gaza/Hamas. Vi vil bede for fred, og vil støtte de aktive organisationer i Israel; Musalaha, Jews for Jesus, IFES, Bibelselskaberne i Gaza og Israel, og de parter, der ønsker at støtte den svage part i konflikten.

Vi tror på fred mellem Israel og Palæstina – gennem troen på Jesus som Messias.

Guds fred

Ungdomssekretær i Israelsmissionens Unge, Peter Madsen